

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА ■ број 11 ■ фебруар 2016. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

**Први
путници
у гондоли
већ ове
године**

Стране 10 и 11

**ТЕМА БРОЈА:
ПОМОЋ СЕЛУ**

**Општина улаже,
село се развија**

Стране 2, 3, 4, 5, 6 и 7

Стране 8 и 9

Златибор лидер туризма у Србији

**Кад коло
заиграју чајетински
пензионери**

Страна 15

Општина улаже, село се развија

Подстицајима за пољопривреду из буџета општине Чајетина, који ове године достижу 26,5 милиона, претходила значајна општинска улагања у сеоску инфраструктуру, истиче Милан Стаматовић

ким месним заједницама. Гашењем тих фирми и задруга водоводи су долазили у проблем са одржавањем, као и са наплатом. Али и то се упорношћу и улагањима решавало.

- Значајна средства уложили смо у реконструкцију дотрајалих сеоских водова, па и у изградњу нових, као што је водовод Змајевац у Сирогојну. Њиме се снабдева неколико месних заједница, с тим што је мрежа проширена и на суседне општине Ужице и Ариље. Урађен је и водовод „Врутци“ у сарадњи са градом Ужицем, који је настављен са Попове Воде ка Белој Земљи, Мачкату и Кривој

”

Од значаја за развој наше пољопривреде је и отварање Канцеларије за сарадњу са Руском Федерацијом у општини Чајетина. Циљ јој је да помогне пољопривредницима, а конкретно деловање подразумева да се усмере на правила и услове који су потребни за извоз на инострана тржишта

У развој пољопривреде и помоћ газдинствима на свом подручју општина Чајетина последњих година улаже вишемилионска средства. Ни знатно већи градови у Србији не издвајају за те намене колико даје златиборска локална самоуправа. Многи наши домаћини добили су субвенције за своје производње и набавку опреме, због чега је прилично младих остало у селу да ради и производи. Милан Стаматовић, председник општине Чајетина, објашњава шта је у основи златиборског пољопривредног напретка.

- Ако желимо да говоримо о развоју пољопривреде у сеоским срединама основни предуслов је инфраструктура -

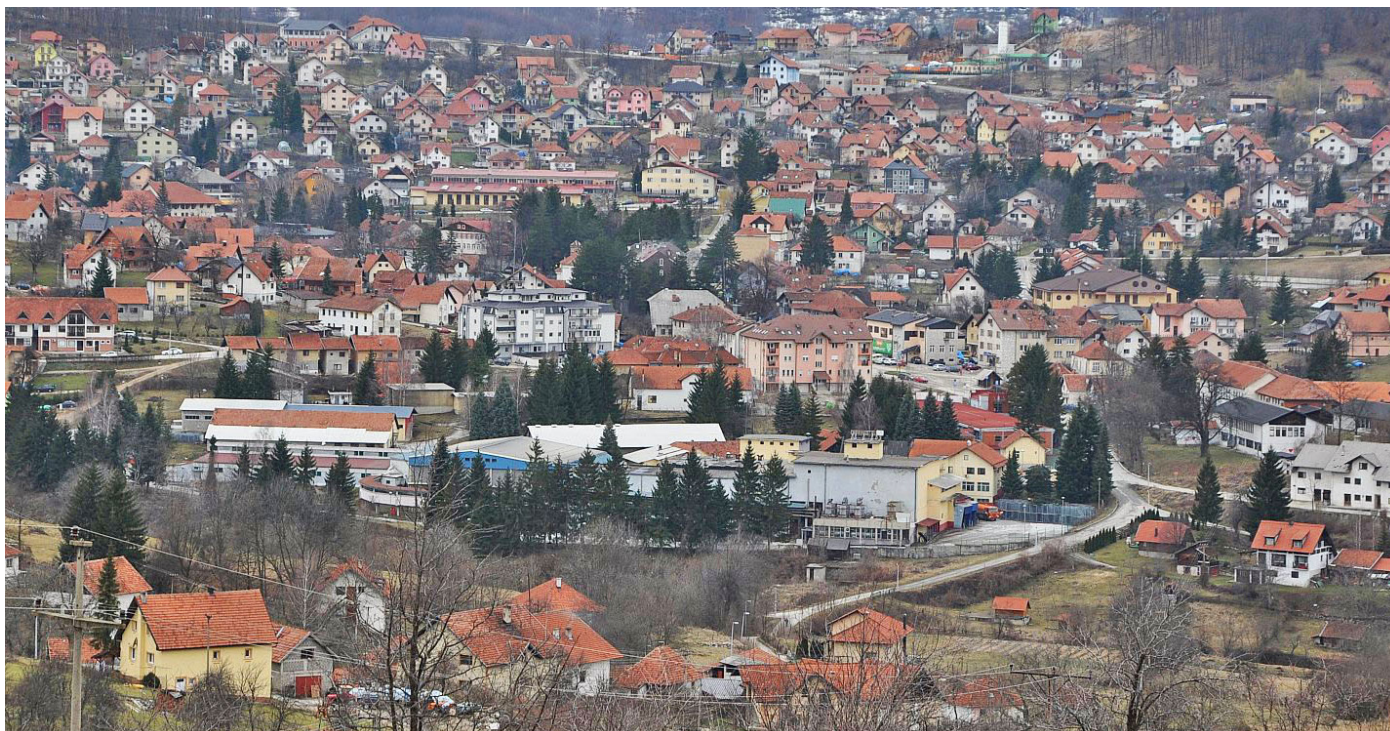
каже за “Златиборске вести” председник општине Чајетина Милан Стаматовић. - Дужи низ година се мало улагало у села због недостатка средстава. „Ми смо решили да селу више пажње посветимо и кренули са изградњом инфраструктуре. Свуда је рађено на новој путној мрежи, сеоски водоводи стављени су у функцију, а обновљена је и електромережа. Захтевало је то значајна улагања и добру организацију, разрешавање проблема, сталне активности. Али вредело је, створена је полазна основа за развој тих средина.

Било је, на пример, у тим подухватима ситуација да су већ дотрајали водоводи на газдовању код друштвених предузећа и земљорадничких задруга у сеос-

Реци. На тај начин смо много инвестирали са циљем да та сеоска подручја, у којима се велики број домаћинстава бави сточарством, производњом млека и млечних производа, где ради десетине мини клањница, имају добре услове за рад - напомиње председник општине.

Дотрајала је била и сеоска електромережа. Стубови давно постављени и пропали, трафо-станице нису задовољавале капацитете потрошње. А савремене потребе, и кућне и производне, захтевају редовну испоруку струје. Заједно са грађанима и Електродистрибуцијом реконструисано је на нашем подручју око 90 одсти електромереже..

- Поменути активности омогући-

Панорама Чајетине

ли смо људима који су се определили да остану на селу да поправе квалитет живота и унапреде производњу. А младима да имају сличне услове као у граду, могућност да радом стичу приходе и тако се све више опредељују за останак на селу. По захтевима месних заједница у неколико села смо отворили и вртиће за децу, што је додатно поправило животне услове – сумира Стаматовић.

Кад је сеоска инфраструктура унапређена кренуле су и веће субвенције у пољопривреду. Оснивањем ПД „Златиборски Еко аграр“, како истиче председник, створена је могућност да се отклоне поједина лоша законска решења и обезбеде већа средства за подстицај пољопривреде, док раније локалне самоуправе нису буџетима могле да предвиде средства за кредитирање ове области. У овој години буџетом општине Чајетина опредељена су средства у износу од 26,5 милиона динара за подстицај пољопривреде.

- Ранијих година поправили смо расни састав стоке кроз финансирање вештачког осемењавања. А у последње време определили смо се за друге видове подстицаја као што су набавка опреме, изградња и реконструкција пољопривредних објеката, затим набавка садног материјала и још много тога. Како је општина Чајетина брдско-планински крај, отворене су могућности да се наши људи у сеоским срединама баве и туризмом, упоредо са пољопривредом и сточарством. Поменути су се створили услови за повлачење подстицајних средстава по више

основа. Настојали смо да помогнемо људима да се баве са што више делатности, где год је то било могуће, а све са циљем да се посвете својим домаћинствима на селу у дугорочном временском периоду – објашњава Милан Стаматовић.

Од значаја за развој наше пољопривреде је и отварање Канцеларије за сарадњу са Руском Федерацијом у општини Чајетина. Њене активности долазе у време

тренутно испуњава потребне услове да било шта извози. У овом тренутку једино компанија „Златиборац“ испуњава услове и сада повећава обим своје производње коју извози за Русију. Надамо се да ће то бити подстицај и пример малим произвођачима. Највише потенцијала имамо у производњи сувомеснатих производа и очекујемо да ће се у најскорије време произвођачи који имају веће количине

”

Дотрајала је била и сеоска електромережа. Стубови давно постављени и пропали, трафо-станице нису задовољавале капацитете потрошње. А савремене потребе, и кућне и производне, захтевају редовну испоруку струје. Заједно са грађанима и Електродистрибуцијом реконструисано је на нашем подручју око 90 одсти електромереже

све израженијег опредељења ка извозу пољопривредних производа.

- Циљ јој је да помогне пољопривредницима, а конкретно деловање подразумева да се пољопривредници усмере на правила и услове који су потребни за извоз на инострано тржиште. За протеклих годину дана канцеларија је у припреми података много урадила. Пробудили смо свест код произвођача да само удружени могу изаћи на тржиште. Произвођачи су упознати са тим какав је квалитет производа потребан, које количине су неопходне, како и под којим условима да припремају своје производе. Ефекти су за сада скромни, јер мали брј произвођача

организовати, а ми ћемо их препоручити на триште Руске Федерације. Такође настојимо да помогнемо произвођачима малине, млека и млечних производа, чак и на ширем подручју, не само на територији наше општине – истиче председник.

По његовим речима, прва година рада Канцеларије за сарадњу са Руском Федерацијом као и период који је пред нама сигурно ће протећи у едукацији и тражењу партнера на тржишту Русије. А Канцеларија за сарадњу са Руском Федерацијом која ће бити отворена на републичком нивоу помоћи ће да овај пут буде краћи и да се произвођачи што пре нађу на иностраном тржишту.

М. Ј.

За пољопривредна газдинства највише пара од „Еко аграра“

Општина Чајетина предњачи међу локалним самоуправама по улагањима у пољопривреду, у овој години издваја преко 26 милиона динара. – Износ подстицаја је од 30 до 45 одсто од приложених рачуна за инвестицију

Општина Чајетина своје субвенције пољопривреди пласира преко ПД „Златиборски Еко аграр“ и значајно предњачи у односу на друге локалне самоуправе по средствима уложеним у ову делатност. Свако село златиборског краја, многи сточари, ратари, воћари добили су од општине подстицајна средства вредна више хиљада евра за своје производње, механизацију, нове засаде и објекте, заштиту географског порекла...

На територији општине Чајетина постоји седам удружења пољопривредника. Уз произвођаче сувомеснатих производа, формирана су и удружења одгајивача свиња и одгајивача оваца и коза

За ову меру се издваја и највише средства, док је износ подстицаја од 30 до 45 одсто од приложених рачуна за инвестицију.

У овој години општина Чајетина преко „Златиборског еко аграра“ наставља са субвенционисањем газдинстава.

– Програмом рада и буџетом ПД „Златиборски Еко аграр“ за директне субвенције пољопривредним произвођачима у 2016. години планирано је 26,4

милиона динара. Од поменутог износа, уз сагласност Министарства пољопривреде и заштите животне средине, опредељено је 23 милиона за мере руралног развоја у које спадају: осигурање, инвестиције у физичка средства пољопривредних газдинстава, удружења, подршка младима,

Владимир Бојовић

заштита географског порекла, трансфер знања и развој саветодавства. Износ од 3,4 милиона динара предвиђен је за остале мере као што су регре-

сирање набавке сточне хране за остављена женска грла из сопственог запата и подршку у раду селекцијским службама – напомиње директор „Еко аграра“.

Како би заинтересовани пољопривредници били у току са активностима, по усвајању програма мера служба шаље досадашњим корисницима субвенција обавештење о планираним субвенцијама за 2016. годину, док се лица која до сада нису подносила захтеве могу информисати путем медија или лично у просторијама „Еко аграра“.

По Бојовићевим речима, значајно је поменути Удружење произвођача сувомеснатих производа Златиборског округа, које окупља преко 20 произвођача са заједничком идејом удруживања ради маркетинга, поделе трошкова

То за наш лист потврђује Владимир Бојовић, директор „Златиборског Еко аграра“, који располаже конкретним подацима о свим овим видо-вима помоћи златиборским пољопривредницима. Те директне субвенције општина даје пољопривредним газдинствима на основу Правилника о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју. А сва ова помоћ допринела је не само развоју наших села, већ и подизању нивоа свести произвођача, њихове пословности и потребе за удруживањем.

– У 2015. години највише субвенција дато је за набавку стоке и то око седам милиона динара, преко шест милиона за набавку механизације и опреме те око четири милиона за пољопривредне објекте – истиче Бојовић додајући да се пољопривредници највише интересују за инвестирање у физичка средства пољопривредних газдинстава.

ва, унапређења квалитета и заштите географског порекла производа који се на традиционалан начин производе деценијама и карактеристични су за наш крај. Од изузетног значаја за пласман на иностраном тржишту је идеја да се у току године покрене поступак заштите географског порекла код Завода за интелектуалну својину.

- На територији општине Чајетина постоји седам удружења пољопривредника. Уз произвођаче сувомеснатих производа, формирана су и удружења одгајивача свиња и одгајивача оваца и коза. Млади пољопривредници су увидели значај удруживања око истих циљева у оквиру сродних послова па му све више прибегавају. Од суштинског

значаја за развој пољопривреде општине Чајетина је подршка младима и њихово стимулисање за останак на селу. "Златиборски Еко аграр" је у 2015. години склопио уговоре са донаторским програмима уз чију помоћ ће се стимулисати бављење пољопривред-

ним активностима, пре свега пчеларством и воћарством младих, односно лица млађих од 40 година. У сарадњи са РРА "Златибор" из Ужица и Регионалном агенцијом за економски развој и предузетништво подржали смо пројекте пољопривредника млађих

од 40 година у домену пчеларства и производње јагодичастог воћа. Споразумом у оквиру ПСД програма предвиђено је да "Златиборски Еко аграр" бесповратно финансира 55 одсто вредности кошница са ројевима по одабраном кориснику, откупљивач меда финансира кориснике са 25 одсто вредности кошница са ројевима, корисник личним средствима финансира 20 одсто вредности кошница са ројевима – набраја ове и друге облике подршке Владимир Бојовић, па помиње и трансфер знања где се организују обуке, радионице, огледна поља и предавања пољопривредницима. Због тога је општина Чајетина успоставила сарадњу са Институтом за крмно биље из Крушевца, Пољопривредним факултетом из Земунa, Институтом за воћарство из Чачка, Пољопривредном школом из Пожеге и многим другим институцијама уз чију помоћ су пољопривредници стекли увид у начине на које могу постићи ефикаснију производњу и бољу искорисћеност капацитета. **М. Ј.**

Вредни домаћини добијали и преко 500.000 динара

Дуг је списак свих златиборских пољопривредника који су током прошле године добили субвенције за пољопривреду. Има ту вредних домаћина којима је дато и преко 500.000 динара, с тим што им је најчешће давано за набавку механизације, градњу пољопривредних објеката, набавку расне

стоке, саднице воћа, па и осемењавање крава и копање бунара. Сва села су ту заступљена, при чему се из овог списка субвенционисаних види да је највише помоћи веће од 100.000 динара отишло пољопривредницима у Мачкату, Кривој Реци, Љубишу, Мушветама, Сирогојну...

Општина спремна да плати милион евра за халу на Златибору

Скупштина општине Чајетина донела је на последњој седници одлуку да зарад унапређења спортског туризма купи један важан објекат – спортску халу на Златибору. За тај посао формирана је комисија, у којој је и председник општине Милан Стаматовић, која ће преговарати са стечајним

управником и понудити му око 120 милиона динара за куповину дворане на Златибору.

„Хала на Златибору је релативно нова, мало коришћена и ми желимо да је прибавимо у власништво општине Чајетина. То нам је потребно, јер велики број спортиста из земље и иностранства долази на припре-

ме на Златибор и то баш у ту халу“, наглашава председник СО Чајетина.

Поред спортске дворане ова зграда располаже са одређеним бројем соба и апартмана, као и пословним простором, а све ово би помогло побољшавању туристичких услова у нашој општини. **М. Ј.**

Дејан Церовић, млади домаћин из Криве Реке, један је од оних напредних пољопривредника чијем напретку је подстицајним средствима допринела и општина Чајетина. Он има 32 године, одлучио је да остане на селу и бави се сточарством. Заједно са родитељима сада успешно одгаја око 40 грла крупне стоке. Од ПД „Златиборски еко аграр“ Церовић је добио средства у износу од 500.000 динара на име субвенције, уз помоћ којих је набавио трактор.

„Да би се имало користи од овог посла потребно је проширити сточни фонд, а то захтева већи рад и веће објекте. Много ми, уз то, значи сарадња са Институтом за крмно биље, нарочито у припреми хране за наша грла, како бисмо имали што веће приносе и квалитет сточне хране. Све ово одрази се на краве и побољшање производа од млека“, каже Дејан Церовић.

Овај млади сточар определио да остане да живи и ради

Младом сточару из Криве Реке субвенције помогле да набави трактор

на селу. Крива Река је лепа и плодна средина, у њој се исплати радити. Наставио је Дејан очевим стопама. Каже да живот и рад на селу нимало није лак, али је леп. Потребно је много рада, улагања и стрпљења, с тим што је све лепше када се, на крају, уложен труд исплати.

Фарма Дејана Церовића једна је од седам огледних, формираних на основу мини пројекта у оквиру кога су унапређени услови за развој сточарства. Овај пројекат спроводи се сарадњом Привредног друштва „Златиборски еко аграр“ и Института за крмно биље из Крушевца.

Суштина тог заједничког рада крушевачког Института за крмно биље и општине Чајетина преко „Златиборског еко агара“ је у намери

да се фармерима, пре свега сточарима, помогне како би се побољшали услови у којима живе, као и ресурси којима располажу. Циљ је производња што квалитетније сточне хране, да би и сточарство било успешно. Квалитетно сено и сенажа, као и силажа кукуруза веома су битни за ову пољопривредну грану.

„Наша сарадња са општи-

ном Чајетина огледа се у томе да општина финансира наше активности на овом терену код фармера, с циљем да им се помогне применом знања и нових технологија. Материјална помоћ огледа се у семену одговарајућих крмних култура, а пре свега у томе како да они ту произведену сточну храну припреме, конзервишу је и направе квалитетну сенажу, како да засеју одговарајући усеви“, објашњава др Зоран Лугић, директор Института за крмно биље.

По његовим речима, фарма Дејана Церовића једна је од најуспешнијих у томе, јер се ради о изузетно вредним људима који имају велики број грла за наше услове и који прилично добро обрађују своје земљиште. Проблем овог поднебља је кисело земљиште, тако да се помоћ Института своди на то како земљиште „поправити“, односно смањити киселост, и како одабрати крмну културу која ту може да се засади. **Н. Џелебић**

Жунићи предају 200.000 литара млека годишње

Фарма Ратка Жунића из Криве Реке највећа је у нашој општини, а Жунићи по количини предатог млека држе већ десет година рекорд у овим крајевима. У неколико штала гаје више од 100 грла крупне стоке, од чега је око 40 крава музара, од којих годишње испоруче више од 200 хиљада литара млека. И ово узорно домаћинство је међу мно-

гим која су од општине Чајетина добила подстицајна средства.

Породица Жунић живи и ради у Кривој Реци. Већ годинама баве се пољопривредном производњом. У њиховој великој фарми тове се бикови за продају, узгајају женска теляд за приплод, а од крава музара предаје се млеко. У последњих 10 година та фарма је стални рекордер по

производњи млека на овом подручју. Годишња производња Жунића од преко 200.000 литара млека изузетан је резултат за брдско-планинске крајеве.

„Од овог посла, у принципу, може да се живи, али уз пуно рада и одрицања. Нема шта да се хвалимо ни да кудимо, мора да се ради овај посао јер немамо други“, скромно каже Мишо Жунић и до-

”

У неколико штала
гаје више од 100
грла крупне стоке
од чега је око 40
крава музара

даје да се на њиховој фарми вредно ради цео дан, од седам ујутру до десет увече.

Да би бављење овим послом било исплативо потребно је, како Мишо каже, имати велики број крава, али и добре услове за рад. Жунићи стоку гаје у неколико великих штала, а на фарми су саградили и велики сеник. Асфалтирали су прилазе свим објектима и потпуно модернизовали процес производње и складиштење млека. Од општине Чајетина, преко „Златиборског Еко агара“, прошле године добили су подстицајна средства за штале и товилишта у износу од 130.759 динара.

У овом домаћинству, иначе, живе и раде три генерације – Ратко Жунић са супругом, њихова два сина са женама, два мушка унучета која већ помажу старијима у пољопривреди, а на велику радост ускоро се очекује и рођење унуке.

Н. Џелебџић

Златибор лидер туризма у Србији

Врло успешан наступ на сајму у Београду, премијер Вучић и министар Љајић на златиборском штанду. – Летња атракција Златибора биће „Дино парк“, највећи забавни парк на Балкану

Међународни сајам туризма у Београду, 38. по реду, на коме је запажено место имао и туризам Златибора, забележио је ове године рекордан број посетилаца. Око 75.000 људи имало је прилику да погледа туристичку понуду 55 земаља света, на више од 1.150 штандова. Туристичка организација Златибор представила је садржаје и лепоте нашег краја на штанду Туристичке организације регије Западна Србија, који је, иначе, био један од најпосећенијих.

Овај занимљиво осмишљен и модерно уређен штанд, на коме су представљене понуде Златибора и околних туристичких места за предстојећу сезону, посетили су и премијер Републике Србије Александар Вучић и министар трговине и туризма Расим Љајић. Они су поразговарали са директором Туристичке организације Златибор Арсеном Ђурићем о најважнијим актуелностима и пословима на нашој најпосећенијој планини.

По завршетку сајма Арсен Ђурић је за «Златиборске вести» сумирао утиске. – Овогодишњи сајам туризма био је више него успешан. Много људи је показало интересовање за нашу понуду, видело промотивне материјале, интересовало се за цене, нове садржаје, планиране програме. Наш штанд посетили су и премијер Републике Србије и министар трговине и туризма. Њима сам изнео неке од проблема везаних за сам почетак радова на гондоли која ће повезати Златибор са ски центром Торник.

Наш штанд посетили су и премијер Републике Србије и министар трговине и туризма

Премијер Александар Вучић се упознао са управним спором око земљишта на коме се налази почетна станица гондоле и обећао да ће учинити напоре како би се ситуација што пре решила, а самим тим и почели радови – рекао нам је Ђурић.

Током сајма потписан је Протокол о сарадњи између Туристичке организације Златибор и Министарства трговине и туризма Републике Српске. Овим протоколом наставља се сарадња са Републиком Српском с тим што ће се убудуће радити на заједничкој промоцији и формирању јединственог туристичког производа. Такође, поменути протоколом биће омогућени попусти за услуге смештаја како за грађане из

Републике Српске приликом боравка на Златибору, тако и за грађане општине Чајетина приликом боравка у РС.

На београдском сајму туризма представљена је нова понуда Златибора за предстојећу сезону. Уз већ најављивану панорамску гондолу дугу око девет километара од туристичког центра планине до Торника, посебна новина је изградња „Дино парка“. Биће то, како се најављује, највећи забавни парк на Балкану. По речима Арсена Ђурића, ускоро ће Златибор имати много више забавних садржаја, како би се привукао што већи број гостију.

– Златибор је, свакако, лидер у туризму Србије, а томе у прилог говори и податак да је 2015. година била рекордна по броју гостију који су посетили ову плани-

Специјална болница „Чигота“ је од дијаспоре добила признање „Упакована носталгија 2015.“

Потписан је и тројни споразум између спортско-туристичког центра „Ваи Таи“ Златибор, општине Чајетина и омладинске школе фудбала „Црвена Звезда“

ну. Овакав тренд раста настављен је и у јануару и фебруару ове године. Зато очекујемо нове туристичке рекорде, да 2016. буде још успешнија од претходне године – истакао је Ђурић.

А на сајму се, из иностраног угла, посебно помињала једна угледна златиборска институција. Специјална болница „Чигота“ добила је овде од дијаспоре признање „Упакована носталгија 2015.“, за изузетан квалитет у раду у пружању врхунских медицинских и туристичких услуга препознатих широм света.

– Ово је за нас веома велика част и признање, помало смо затечени. Али наш рад се исплатио. Ово признање додељено је нама јер велики број људи из дијаспоре долази у «Чиготу». Ми ћемо убудуће наше промотивне и маркетиншке активности усмерити ка томе да се што више као центар здравља промовишемо и у дијаспори и у региону, јер заиста имамо шта да понудимо – изјавио је др Жељко

Стакић, директор Специјалне болнице „Чигота“.

Уз остале активности, на сајму је потписан и тројни споразум између спорско-туристичког центра „Ваи Таи“ Зла-

тибор, општине Чајетина и омладинске школе фудбала „Црвена Звезда“ о одржавању кампа школе фудбала, који ће бити на Златибору од 12. јуна до 3. јула ове године.

Нада Џелебџић

Румуни организовано стижу на Златибор

После наступа на београдском сајму туризма Туристичка организација Златибор упутила се на Међународни сајам туризма у Букурешту, који је одржан у периоду од 25. до 28. фебруара. Ово је наше треће представљање на сајму у главном граду Румуније, на коме је ове године учествовало преко 250 излагача из тридесетак земаља. Сајам је за четири дана његовог трајања посетило око 180.000 посетилаца.

Туристичка организација Златибор искористила је учешће на сајму туризма у Букурешту да презентује комплетну туристичку понуду Златибора, прикаже нове смештајне капацитете и садржаје, као и да промовише предстојећу летњу сезону.

– Морамо да се похвалимо интересовањем које је владало за понуду и Златибора и целе Србије, јер је заиста велики број Румуна дошао на наш штанд. Распитивали су се о смештајним капацитетима, о ценама, атракцијама. Да напоменем да из Румуније још увек нема неки значајан број организованих долазака, с тим што у последње

Велико интересовање за понуду Златибора и на сајму у Букурешту

време влада све веће интересовање туриста из ове земље. За сада су то индивидуални долазци, али већ смо у преговорима са неколико туристичких агенција које ће нудити наше пакет аранжмане на тржишту Румуније, пре свега Букурешта и Темишвара – каже Владимир Живановић из ТО Златибор.

Према подацима Републичког завода за статистику, Златибор је учврстио позицију најпосећеније планине у Србији. Завидан резултат постигнут је

захваљујући спровођењу организованих кампање промоције Златибора, коју је ТО Златибор покренула крајем прошле године. Тај подухват, који је делом финансиран сопственим средствима, подржала је Регионална развојна агенција „Златибор“ и швајцарска влада.

– Ми смо се промовисали на четири инострана тржишта. То су Москва, Црна Гора, Македонија и Румунија. Морамо да се похвалимо да је у зимској туристичкој сезони забележен

значајан пораст броја гостију управо из ових земаља. Статистички, 32 одсто је повећан број укупних долазака на Златибор тако да је зимска туристичка сезона, иако нам временски услови нису ишли у прилог, била доста успешна – оцењује Живановић.

На иностраној промоцији туристичке понуде Златибора активно ће се радити и током ове године. Већ током овог месеца ТО Златибор представља се у Берлину, затим крајем марта на сајму у Москви, а након тога у априлу у Будви. Златибор ће бити промовисан и у Бијелини у Републици Српској, а у плану је учешће и на сајму туризма у Нишу. Туристичка организација Златибор постала је препознатљива по организовању студијских тура за новинаре и туроператоре, које су планиране и за ову годину. Надају се да ће посебну пажњу новинара привући почетак изградње „Дино парка“, који ће бити главна атракција ове летње сезоне, као и први радови на градњи панорамске гондоле.

Драгана Росић

Први путници у гондоли већ ове године

Јавно предузеће „Gold Gondola Zlatibor” формирано је одлуком Скупштине општине Чајетина 6. јануара 2016. године. Изабран је вршилац дужности директора као и надзорни одбор, а усвојен је и статут овог предузећа чија ће основна делатност бити превоз путника. Пријема нових радника неће бити услед потребе за рационализацијом радних места, тако да ће доћи до прерасподеле већ запослених у јавном сектору.

Уз превоз путника предузеће „Gold Gondola Zlatibor” обављаће и друге делатности у складу са законом, попут маркетинга и продаје сувенира. Цена карте за вожњу гондолом требало би да буде око пет евра, а цела инвестиција, по речима Бојане Божанић, в.д. директора овог јавног предузећа, могла би да се отплати у наредних десетак година. Својим радом гондола ће моћи да отплати кредит који је подигнут за набавку опреме. Издавање рекламног простора до неће значајне приходе тако да ће ово предузеће, како каже саговорница „Златиборских вести”, бити потпуно одрживо.

Панорамска гондола преко Златибора дуга је девет километара, опремљена са 55 кабина, у свакој по 10 места. Превозиће путнике пределима изузетне лепоте на релацији центар Златибора – Торник, са међустаницом код Рибничког језера, и бити јединствена атракција.

„Неопходно је било да се ово јавно предузеће оснује како бисмо могли организовати да пратимо активности на изградњи гондоле. И да се, на самом почетку, ангажују људи одговарајуће струке у циљу квалитетног обављања припрем-

”

Цена карте за вожњу гондолом требало би да буде око пет евра, а цела инвестиција, по речима Бојане Божанић, в.д. директора овог јавног предузећа, могла би да се отплати у наредних десетак година. – При крају решавање имовинско-правних односа на целој траси

них послова и почетка превоза путника гондолом. Новог запошљавања, наравно, неће бити, јер је према плану и програму Владе Србије обавеза свих локалних самоуправа да изврше рационализацију. За новоосновано предузеће извршићемо прерасподелу радника из јавног сектора, оних који имају знање и образовање потребно за послове у ЈП „Gold Gondola”, истиче в.д. директора Бојана Божанић.

Камиони са опремом за гондолу од 8. јануара пристижу свакодневно у Чајетину, а складиштење и предмонтажа обављају се на месту истовара, у зависности од места уградње. Тако је део опреме смештен у Бранешком Пољу, део на Златибору у близини почетне станице, док је подно Торника део опреме за други део трасе. Све локације су обезбеђене видео надзором и чуварском службом.

Радови почињу подизањем стубова, а затим се креће са изградњом станица. У току је издавање дозволе за далековод за погонску станицу гондоле. Први корак је постављање каблова за довођење струје до међустанице у Рибници под Торником, где ће се налазити главни погонски мотор гондоле. Тренутно се ради на решавању имовинско-правних односа са Републичком дирекцијом за имовину, како би се у власништво општине превело земљиште на коме ће се градити почетна станица гондоле. Општина Чајетина већ је извршила припрему измене Плана детаљне регулације и урадила урбанистичке пројекте за међустанице. На основу поменутих планова тражиће се издавање парцела и њихов пренос на општину. Затражена је помоћ од надлежних

институција да се ова процедура убрза, како би се с радовима кренуло одмах након зиме. При крају је решавање имовинско-правних односа на целој траси гондоле. За сада се не зна да ли ће чајетинска општина платити накнаду за пренос ових парцела, јер о томе треба да одлучи Влада Србије у неком другом поступку.

„До завршетка спора ми ћемо градити на неспорном земљишту, а радове ће надгледати супервизор из компаније „Помагалски“. У договору са извођачем радова, фирмом МПП „Јединство“ из Севојна, одређено је да се део опреме допреми на Златибор, у непосредну близину локације првих радова. Један од стубова ће се налазити у непосредној близини фудбалских терена поред магистралног пута.

”

Градња гондоле преко Златибора, капитални подухват општине Чајетина и највећа инвестиција једне локалне самоуправе у Србији, почиње током марта. Извођачки пројекат се приводи крају, припрема се дозвола и први радови крећу ускоро. Опрема из Француске стиже сваког дана, до сада је допремљено око 60 шлепера опреме. Гондолом ће управљати новоосновано предузеће ЈП „Gold Gondola Zlatibor“

Овде ће и почети први радови“, наводи Бојана Божанић па најављује њихов почетак у марту а завршетак до краја августа.

А све припреме око гондоле, као посебне туристичке атракције, улагачи и туристи са знатижељом прате.

„Први камиони са деловима стубова, пристигли у августу прошле године, повећали су интересовање за Златибор. Велики број инвеститора је управо због овог пројекта планирао улагање у ову туристичку дестинацију. Већ сада је јасно да ћемо ове године на Златибору имати више нових хотела и пословних објеката, што значи већи број радних места и повећање стандарда за све грађане наше општине“, наглашава Бојана Божанић.

Важност и градња гондоле сада се помињу и на највишем државном нивоу. Недавно је Арсен Ђурић, директор Туристичке организације Златибор, разговарао са председником Владе Србије Александром Вучићем који је посетио златиборски штанд на Сајму туризма у Београду. Том приликом Ђурић је изнео неке од проблема везаних за почетак радова на гондоли, као и за управни спор око земљишта на коме се налази почетна станица гондоле. Премијер је обећао да ће учинити напоре како би се ситуација што пре решила, а самим тим и радови почели у планираном року.

Нада Џелебџић

Домаћинско село коме општина МНОГО ПОМАЖЕ

Крива Река ствара и напредује, а може се похвалити растом наталитета. – Градска вода из Ужица стиже током лета. – Како је студент Милован решио да од Криве Реке направи мали Златибор

Кад год смо затражили помоћ од општине Чајетина наишли бисмо на разумевање. Овако данас говоре у брдовитој а напредној Кривој Реци подно Златибора, селу вредних сточара, воћара и мајстора пршутара. Знају колико вреди кад им локална самоуправа омогући да добију воду, обнове изгорели Дом културе, направи путеве и редовно даје субвенције за пољопривреду. Поштују што су од некад сиромашног краја стасали у домаћинско село, једно од ретких без беле куге и с дечјим вртићем.

Вредно ће се радити у Кривој Реци и у овој години

Планови месне заједнице Крива Река, како истиче њен председник Млађен Весовић, везани су за завршетак радова на путној инфраструктури. Иако напомиње да су захваљујући локалној самоуправи у овом селу готово сви путни правци асфалтирани, у плану је да се изврши реконструкција старог пута од Мачката ка Кривој Реци. Поред тога постоји потреба за асфалтирањем пута у Доњим Жунићима (900 метара) и према Алексићима (од 700 до 800 метара). Приоритет је, додаје Весовић, завршетак радова на поправци и реконструкцији Дома културе и изградња стадиона.

То ће вам многи рећи у овом селу названом по реци која својим током овуда прави кривине. Живо и богато, са преко 1.000 становника средње старосне доби, са уређеном школом, теренима за фудбал и кошарку, простира се у широкој травнатој удолини са благим странама околних брда, прекривених шљивицима и воћњацима.

Председник месне заједнице Крива Река Млађен Весовић хвали сарадњу са локалном самоуправом.

“С обзиром да месна заједница нема сопствених прихода, принуђени смо да се ослањамо на помоћ општине. Увек кад смо тражили да нам помогну наишли смо на подршку и разумевање”, каже за “Златибор-

Панорама села

ске вести” Весовић и додаје да су у последње две године у Криву Реку уложена значајна финансијска средства.

То се првенствено односи на изградњу путне инфраструктуре. Асфалтирани су путеви: за Зечевиће (300 m), пут Гукићи-Златићи (900m), пут Пејовићи (300m), путеви у Церовићима (900m), урађено је асфалтирање паркинга испред школе и вртића површине око 200 квадрата. Општина Чајетина имала је великог улога у асфалтирању прилаза појединим домаћинствима (преко 6.000 квадрата), носећи 50 одсто трошкова. Асфалт је стигао до домаћинстава Вилотијевића, Ивановића, Жунића, Бацетића, Петровића, Вирића, Баковића, Гукића и других. Општина је финансијски изградњу пута од Вирића воденица до пута за Златиће у дужини од 800 метара. Ова саобраћајница веома је значајна јер повезује

три месне заједнице (Криву Реку, Мушвете и Голово) Године 2014. урађен је пут који води од главног путног правца Мачкат-Крива Река према Љубојевићима у дужини од 550 метара, као и 300 метара пута од Брковића ка Вишовини. На територији ове месне заједнице последњих година радило се на пробијању, насипању и асфалтирању земљаних путева који воде до сеоских имања. Сада ту могу саобраћати и возила и пољопривредне машине. Једна од важних инвестиција била је и изградња уличне расвете у засеку Бацетићи (на Вишовини), где је постављено око 25 стубова, и у засеку Курћубићи, са 15 стубова, чија је вредност радова коштала око три милиона динара.

Општина Чајетина је, такође, позамашила новчана средства издвојила за поправку Дома културе у Кривој Реци (5,7 милиона динара) који је изгорео 4. августа 2014. године. Радови на поправци и адаптацији дома су у току, а мештани са нестрпљењем чекају њихов завршетак. Планирају да се овај простор, уз додатна улагања, употреби за физкултурну салу. Уз то, намеравају да набаве столове за стони тенис и билијар, како би се млади окупљали и квалитетно проводили слободно време. Због лоше хидролошке ситуације месна заједница је покренула иницијативу за довођење градске воде из Ужица.

“И ову идеју подржала је локална самоуправа и ЈКП „Водовод Златибор“. Добар део посла је већ урађен. Примарни водо-

Милован Кубуровић

ви су постављени, а у току је и постављање шахти. Долазак воде очекује се током лета", истиче Весовић и напомиње да је чајетинска општина решила још један горући проблем везан за коришћење пута до Баковића гробља.

Крива Река једно је од ретких села у Србији, које се последњих година може похвалити растом наталитета. У селу постоји школа са четири нижа разреда, издвојено одељење основне школе „Миливоје Боровић“ Мачкат, коју похађа 29 ученика. Малишане који још нису стасали за школу доводе у вртић који се налази у просторијама школе. Ово издвојено одељење припада Предшколској установи „Радост“ Чајетина.

Пољопривреда је највише заступљена у Кривој Реци, селу на надморској висини од 760 метара.

„Ранијих година Крива Река је била сиромашна. Покретањем индустријализације, седамдесетих година, ситуација се поправила и село је напредовало, почев од изградње инфраструктуре, набавке механизације и слично. Међутим, масовни одлазак младих са села није заобишао ни Криву Реку. Млади су запослење налазили у градским срединама, заснивали своје породице и остајали да живе у граду. Како су деведесетих година многи од њих остали без посла, вратили су се на своја сеоска огњишта. Одлучили су се за пољопривреду, сточарство, воћарство...“, описује криворечку прошлост председник месне заједнице Млађен Весовић, додајући да су многи произвођачи проширили посао, па су регистровали мини кланице и месаре.

Производња млека, такође, налази се на завидном нивоу. Њихови сертификовани производи, које првенствено карактерише квалитет и аутентичност, пронашли су пут до купаца, тако да им пласман не представља проблем. Неки од мештана баве се гајењем житарица, а како би их сачували складиште их у силос „Житомлин“ у Кривој Реци. Вредни Криворечани опробали су се и у повртарству па су пре две-три године покренули производњу зелене салате, којом су снабдевали велике трговинске ланце. Посао је био уносан али и ризи-

чан, кажу произвођачи. Захтевао је велика финансијска улагања, а квалитет и квантитет приноса првенствено је зависио од редовног наводњавања. С обзиром да ово село у летњим месецима, када су велике суше, оскудева водом, то је угрозило производњу салате. Али, Криворечани су шансу за добру зараду видели у малинарству, тако да се засади малине из године у годину повећавају. Сматрајући да је ово сигурна и исплатива инвестиција, малину је за сада засадило око 50 одсто домаћинстава, тако да је површина под малињацима око једног хектара. Има и оних који су се одлучили за производњу ароније, али проблеми настају

Након тога уследио је одлазак у општину Чајетина, где сам се састао са потпредседником Бојаном Божанић. Она је такође увидела да би то заиста био добар потез и обећала подршку општине. Затим ми је објаснила шта све треба да припремим како бисмо ушли у буџет општине за наредну годину. Тренутно смо испунили прва два задатка. Формиран је одбор, којим ја председавам, а упоредо са тим активностима формиран је и фудбалски клуб“, испричао нам је Милован.

„Имали бисмо ми своје фудбалере из села и недељом играли утакмице, на које би долазило цело село. Руководиоци Фудбал-

Радови на санацији Дома културе који је изгорео 4. августа 2014. године су у току

када се стигне до пласмана производа, јер недостаје тржиште.

Овде је прилично младих ентузијаста који би за своје родно село учинили све, јер у њему нема много забавних садржаја, а деце је све више. Један од њих је Милован Кубуровић, студент и фудбалер, који је средином јула прошле године покренуо иницијативу за изградњу стадиона и оснивање фудбалског клуба у Кривој Реци.

„Дошао сам на идеју да покренем иницијативу за изградњу фудбалског терена и оснивање клуба, отишао у центар села и распитао се коме припада земљиште које сам предвидео за терен. Срећом, сазнао сам да је то културно добро Криве Реке. Следећи корак био је састанак са председником МЗ Крива Река Млађеном Весовићем. Одушевљен идејом, обећао је да ће је подржати.

ског савеза Златиборског округа су такође рекли да би терен пуно значаио целом региону. Могао би да се рентири, користи за припреме фудбалера имајући у виду да је Златибор близу, а он сваке године угости десетине екипа на припремама. Сада само чекам дан да изађем на терен у плаво-белом дресу, подигнем поглед и видим све наше људе који су дошли да нас бодре. Због њих је све ово. Наша деца заслужују то, и још више! Само напред. До суперлиге!!!“, узбуђено говори Кубуровић.

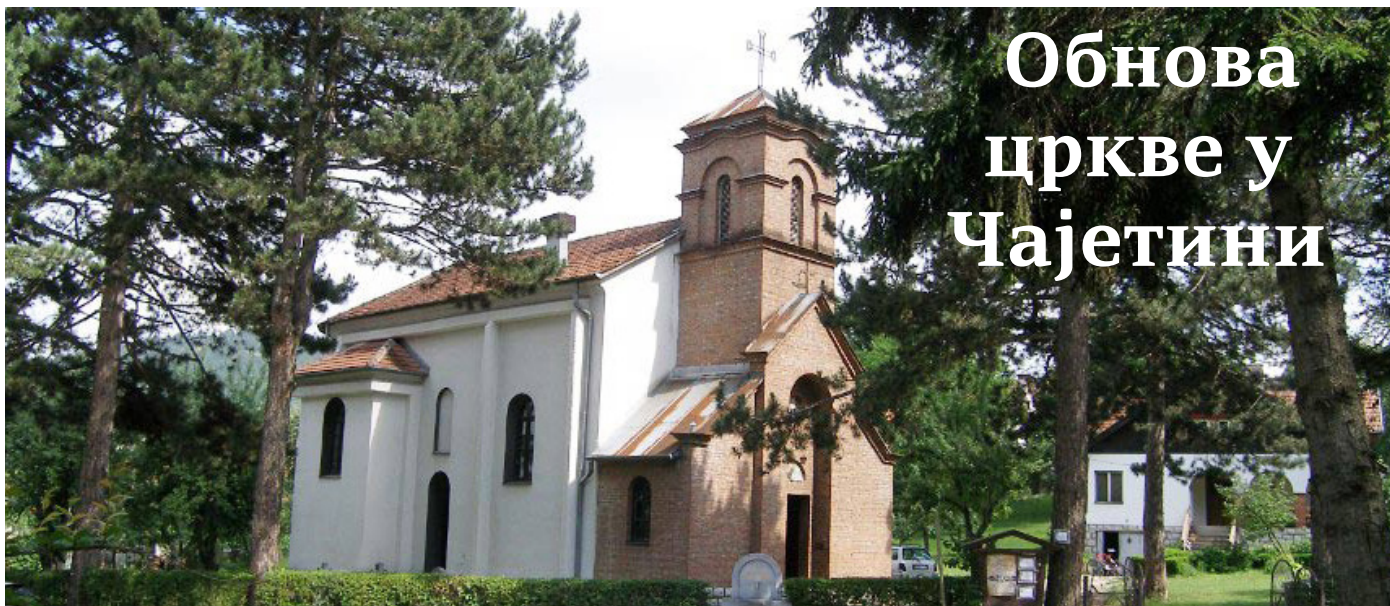
Он се посебно захвалио учитељу Илији Јелисијевићу, који се, како каже, пуно залагао и око подизања цркве у овом селу. Изградњу тог црквеног храма, посвећеног Светој великомученици Марини, Огњеној Марији, највећим делом финансирала је локална самоуправа (са више од 15.000 евра). Освећење овог храма планирано је за 30. јун, на дан Огњене Марије, када се очекује долазак владиче Жичког Јустина. За потребе освећења већ је прикупљен новац, делом од добровољних прилога грађана, а делом из општинског буџета. Јелисијевић је једном приликом рекао да је од Златибора направљена мала Швајцарска, а Милован каже да ће са својим пријатељима из села и уз помоћ локалне самоуправе од Криве Реке направити мали Златибор.

Драгана Росић

”

Асфалтирани су путеви: за Зечевиће (300 m), пут Гукићи-Златићи (900m), у Пејовићима (300m), путеви у Церовићима (900m), урађено је асфалтирање паркинга испред школе и вртића површине око 200 квадрата. Општина Чајетина имала је великог улога у асфалтирању прилаза појединим домаћинствима (преко 1500 квадрата), сnoseћи половину трошкова.

Опредељена су новчана средства за поправку Дома културе у Кривој Реци (5,7 милиона динара)

Обнова цркве у Чајетини

Црквена општина Чајетина, на челу са црквеним одбором, донела је одлуку о обнови храма Светог Архангела Гаврила у Чајетини. Средства потребна за обнову чајетинске цркве, старе 126 година, су око 50.000 евра, а заинтересовани донатори могу своје прилоге дати у новцу, грађевинском материјалу или у неком другом виду. Урађен је пропагандни материјал како би се грађанство упознало са радовима и на који начин заинтересовани могу да помогну.

Храм Светог Архангела Гаврила у Чајетини подигнут је 1890. године од добровољних прилога и донатора људи тог времена. У више наврата је обнављан, а

последњи пут 2002., када су урађени темељи, стављени стубови и затеге, учвршћени зидови. Сада је дошло време за још једну обнову, јер је зуб времена оставио траг на грађевини. Кров је дотрајао и прилаз цркви је у доста лошем стању.

„На згради цркве налази се кровна конструкција стара 126 година, која је делом у добром, а делом у лошем стању. Овај храм, иначе, покривен је шиндром, лучевом даском, преко које је стављен цреп“, каже протојереј Драгиша Ђуричић, свештеник чајетинске цркве.

Радови на покривци храма не могу почети док се не набави сав потребан материјал за то, па је стога упућен апел свима

који могу да помогну, а посебно оним који живе у Чајетини, који су крштени или венчани у овом храму или су им преци овде сахрањени. „Овај храм је богат старицама и зато и треба да га уредимо. Морам да истакнем да је већ велики број људи заинтересован да буду донатори и ја апелујем на све људе добре воље, који су у могућности, да помогну“, додаје протојереј Драгиша.

Новчани прилози могу се уплатити на жиро рачун 205 – 0000000227890 – 74, код Комерцијалне банке, са назнаком „за обнову цркве у Чајетини“ или лично у савом храму чајетинском, уписом у књигу добровољних прилога.

Н. Џ.

Јутарња чајанка за ђаке у Шљивовици

У издвојеном одељењу основне школе „Миливоје Боровић“ у Шљивовици ове зиме уведена је јутарња чајанка, која је деци и наставном особљу током хладних зимских дана постала свакодневни ритуал. Пију чај сваког јутра који их раसाњује, освежава дух и мисли малишана те подстиче на рад и креативност.

Некад је у школи у Шљивовици постојала пракса да ученици беру чајеве, као и шумске плодове од којих су се правили укусни џемови. То је једним делом подстакло Весну Смиљанић, сада

учитељицу, која је и некадашњи ђак ове школе, да у зимским данима организује јутарњу чајанку. Истиче да су дружење уз шољицу топлог чаја деца прихватила са радошћу. „Сваког јутра деца долазе на чај. Ту се окупљамо и насмејемо јер се увек може чути нека занимљива догодовштина.

Након тога идемо на часове“, прича Весна.

Видевши да у околини има доста лековитих трава и шумских плодова одлучили су се да их употребе. Ученици, њихови родитељи и наставници током Дечје недеље, вредно су сакупљали плодове шипур-

ка, како би током зимских дана уживали у лековитости чаја. У тој акцији набрали су 20 килограма шипурка. Планирају да ове године за потребе школске кухиње праве џемове, јер, како кажу у овој школи, шумских плодова има доста па би било штета не искористити их. **Д. Р.**

Кад коло заиграју чајетински пензионери

Фолклорну секцију основало Удружење
пензионера општине Чајетина,
ускоро женски хор, часови плеса и глума

Удружење пензионера општине Чајетина недавно је основало фолклорну секцију, која већ броји више од 20 чланова. Пробе одржавају сваког уторка од 17 часова, а велику помоћ као кореограф пружа им Никола Секулић, члан КУД-а „Златибор“. Овој секцији придружили су се и чланови извор-

иначе члан КУД-а „Златибор“. За ових пет недеља рада, прилично игара је научено – од „ужичанке“ преко „моравца“ до „чочека“. И сви Николу хвале, кажу да им његова помоћ пуно значи. А многи од њих никада нису били чланови културно- уметничких друштава и ово им је први пут да уче овакве кораке.

Мислим да су се многи, као и ја, нашли у овоме и верујем да ће се ова секција све више и више развијати. Јер многи људи су чули да се овде нешто дешава и почели су да долазе. Ми смо овде сви приступачни и врло лако склапамо познанства. Редовно долазим на часове, чак сам доводила и своју унуку која је и сама пожелела

ко, Никола је одличан учитељ и диван дечко, а ми га слушамо као деца. Углавном учимо кораке, мада смо играли „моравца“, „ужичанку“, „чочек“ и „влашко“ коло. Лепо се и дружимо на овај начин. Дођемо, попијемо кафу, играмо око сат времена, па мало одморимо и свако својој кући“, каже Роса Јовић са Златибора.

Роса Јовић

Предраг Ршумовић

Драгиња Владисављевић

Станоје Ковчић

Наталија Марковић

не певачке групе „Распевани Златибор“ из Рожанства.

Године пензионерима не сметају да буду орни и за игру. Ту су да се окупе и друже, да квалитетно проведу време кога, како сами кажу, имају напретек. Отуда формирање фолклорне секције у Удружењу пензионера Чајетине, а погодновало им је што имају Клуб пензионера. Секцији се, уз двадесетак садашњих, сваки пут прикључи неки нови члан.

„Имамо у плану да формирамо и женски хор пензионера. Такође, пробаћемо да једном седмично организујемо часови плеса и драмску секцију. Све ово радимо јер нам је жеља да сваки дан пензионерима понудимо разне активности“, каже Пеђа Ршумовић из Удружења пензионера општине Чајетина.

Часове фолклора члановима ове секције држи њихов суграђанин Никола Секулић,

”

За пет недеља рада, прилично игара је научено – од „ужичанке“ преко „моравца“ до „чочека“...

„Било ми је досадно код куће, нисам имала обавезе сваки дан и указала ми се прилика да могу да дођем овде и нешто научим. Проведем тако један диван дан и дружим се са људима, јер је врло битно у нашим годинама да се не затварамо, већ да се дружимо.

да игра“, прича Наталија Марковић са Беле Земље.

„Долазим јер волим да се дружим, лепо ми је овде. Први пут учим да играм. Кад сам била млада желела сам то да научим, али нисам могла. Сада ми се пружила прилика и користим је. Није теш-

„Сад смо били на дружењу са пензионерима из Лакташа у Бањи Врућици и показали колико смо научили. Још кад смо заиграли „влашко“ коло, сви су у нас гледали“, прича нам Драгиња Владисављевић.

Овој секцији придружили су се и чланови изворне певачке групе „Распевани Златибор“ из Рожанства. Редовно долазе на сваку пробу и певају.

„Ми овде долазимо пре свега због дружења. Као група постојимо већ 13 година. Док они играју, ми седимо и гледамо. Има њих којима ова игра заиста лепо иде. Е, онда ми запевамо и тада је све весело“, каже Станоје Ковчић, члан изворне певачке групе „Распевани Златибор“.

И заиста је тако. Песме и игре никада доста, али и прича које се успут испричају. Сви су добро дошли!

Нада Џелебџић

Фолклорци из мале вароши освојили свет

Обележено 20 година постојања КУД-а „Златибор” из Чајетине.
– Особене кореографије Ликија Милекића и прецизност
оркестра Милана Каљевића

КУД „Златибор” из Чајетине прославио је у суботу 27. фебруара 20 година свог постојања. Вредан јубилеј до кога се не стиже тако једноставно. Јер неговање традиције, поред ентузијазма, скопчано је и са економисањем: да би опстајале поједине секције, ликовне колоније, културно-уметничка друштва потребан је новац и, наравно, подршка средине.

Све је у КУД-у „Златибор” почело 1996. године на иницијативу тадашњег директора Културно-спортског центра Димитрија Радељића, кога су подржали наставници Јела Павловић и Ратомир Симић. У жељи да и Чајетина има своје културно-уметничко друштво.

„Није било једноставно. С почетка нисмо имали среће са кореографима, а онда се Јела сетила Ликија Милекића и тако је кренуло”, сећа се Радељић. Невоља је била што је наша земља тада била под санкцијама, није се лако могло ван ње. „Наш излазак ван земље као организованог културно-уметничког друштва (јер је тешко било добити све потребне дозволе) био је у Мађарску. Мислим да је одлазак деце у тој стези коју је држава тада имала допринео да КУД боље живи. Схватили су да уз помоћ фолклора могу обићи скоро цео свет.”

Радељић посебно истиче да је поносан што је део једне овакве приче која траје 20 година, највише захваљујући упорности Владана Милекића. Посебно му је драго

што људи који воде Културно-уметничко друштво „Златибор” нису заборавили на оне који су иницирали рађање КУД-а.

Јела Павловић, која је једанаест година била председница овог културно-уметничког друштва, надовезује се са сећањима на та времена и почетке.

„Прво је требало радити на томе да нас озбиљно схвате, јер ми без финансијске помоћи општинске управе и других привредних субјеката нисмо могли да напредујемо. Трбало је набавити ношње, инструменте, а касније смо добили и простор где би све то чували»

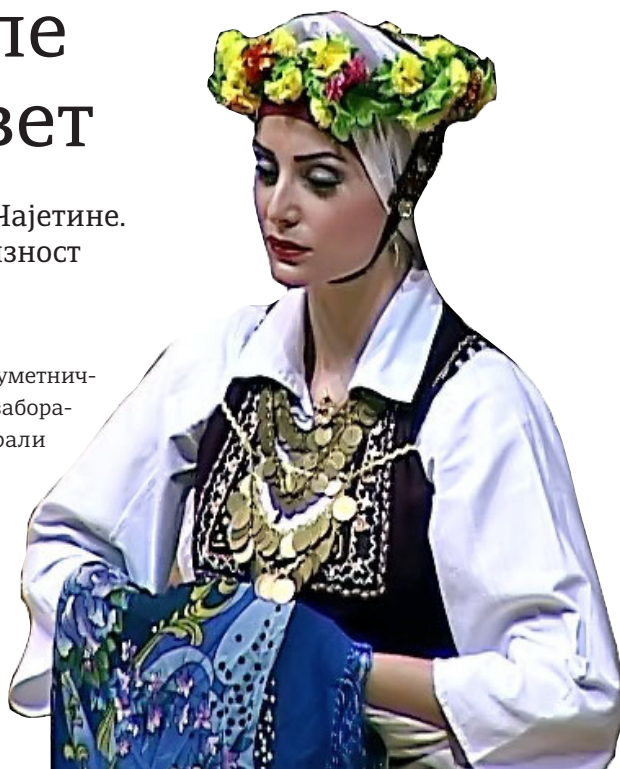
Новац је био потребан и за кореографије, наставља са подсећањем Јела Павловић. А за уметнички рад био је задужен Лики. Годишње су могли да приуште по две кореографије и ношње за њих. Нису се плаћале само оне кореографије које је Милекић осмишљавао.

На питање која гостовања су остала у најлепшем сећању, Јела одговара: „Били смо на многим гостовањима и фестивалима, освајали и бројне награде, постизали запажене успехе, али мени је у сећању највише остао 33. Међународни фестивал фолклора у Белгији. Деца су била смештена у белгијским породицама код својих другара фолклораца. Провели су нас кроз свој крај, показали зна-

менитости... На одласку је било пуно суза са њихове, а и са наше стране. Рекли су нам да се никада ни са ким нису толико зближили као са нама. А на почетку нису знали ни која је то земља Србија, где се налази, колико је развијена... Било је пуно тога што се памти.”

Овај концерт је требало да се одржи у Народном позоришту у Ужицу јер већ традиционално годинама тако бива. Међутим, током преподневних сати у време генералне пробе на бини је избио пожар који је, на срећу, брзо угашен без последица по људе, али је то, ипак, онемогућило реализацију концерта у том простору. Захваљујући садашњој председници КУД „Златибор” Бојани Божанић нађено је решење, а и медији су обавештени о свему, тако да је јавност правовремено добила информацију да ће се концерт ипак одржати у СТЦ „Ваи таи” на Златибору. О томе колико интересовање влада за рад овог КУД-а најбоље говори број оних који су, и поред промене локације концерта, масовно дошли.

„Концерт нисмо желели да откажемо из тог разлога што су многи наши гости превалили дуг пут да би нам дали подршку, да би са нама поделили радост поводом обележавања јубилеја”, прича нам уметнички руководилац Владан Милекић. А дошли су људи из дијаспоре, из бивших република СФРЈ... Можда би простор ужичког позоришта био интимнији, али пространост спортске хале даје ширину и има своју драж.

Марија Чумић

Лики Милекић

Јела Павловић

На сцени се те вечери играло девет кореографија, од којих су три Милекићеве, а изводио их је први ансамбл, са 62 играча и 11 музичара.

“Играмо влашке игре, игре из Врања, Горњег Пореча, из Шумадије, Црно-речја, Мачве, и наравно – ужичког краја”, објашњава Марија Чумић која је већ 15 година члан овог КУД-а. За пех који се десио каже да их није омео, да са истом енергијом играју на било ком простору. Фолклор јој је дао ту ширину упознавања света, људи, другачије традиције и обичаја. Дружења су посебна прича и понос – на је што је део овог доброг тима.

Ни добра кореографија, ни врсна игра не би биле то што јесу да није виртуозности музичара који их прате. Народни оркестар који у последње три године води Милан Каљевић, одговоран је за тачност мелодије, али и темпа којим се изводе кореографије. То је, како он каже, велика одговорност, али и привилегија.

”

Бојана Божанић:
Тај осећај јединства,
припадности некој
групи а да такође
носимо и неку уметничку
ноту у свему томе,
јакко је леп...
То није само дружење,
већ и рад и труд

За крај ове приче о чувању традиције кроз песму и игру, о успешности трајања једног културно-уметничког друштва које је из мале средине кренуло у свет и освајало, пре свега, људска срца, хте-

ли смо да сазнамо каква су сећања Бојане Божанић, бивше чланице «Златибора» која је управо оне 1996. правила прве кораке заједно са новооснованим КУД-ом, а сада је председница тог истог друштва.

“Ја сам била на том путовању у Мађарску и то је било незаборавно искуство. Помагао нам је тада и «Први партизан» са својом мушком поставом, јер момци нису баш у оно време били толико заинтересовани за играње у фолклору. Сада се то, на срећу, променило... Тај осећај јединства, припадности некој групи а да такође носимо и неку уметничку ноту у свему томе, јакко је леп... То није само дружење, већ и рад и труд. Врло сам срећна што сам била на том почетку, а што могу и данас да кажем да сам део овог културно-уметничког друштва», каже Божанићева и додаје да обележавање јубилеја – две деценије рада и постојања – значи да је ово културно-уметничко друштво стасало у бренд нашег краја. **Мирјана Ранковић Луковић**

Народни просветитељ Пујо Ђенић

У нека мирнија времена, кад се књига поштовала, био је међу Златиборцима човек који је кроз Чајетину ходио с торбом пуном књига о рамену. СврATIO би овде или онде, попричао с познаницима, па окренуо на чајетинску пијаци.

“Здраво људи”, казао би он сељацима пијачарима, уморним од јутарњег пута из села до у варош. “Здраво наш књијажу”, отпоздравили би они, док су на тезге стављали мало луча, катрана, какву кожу, пројино брашно, белог лука или, кад децу за школу ваља спремати, комад пршуте и качицу кајмака.

“Треба ли вам која књига за читање, да свет упознате и даље видите”, питао би их. “Ма немамо ми времена за књигу. Сто пречих послова нас чека, а ни читању баш ни-

Он је свој завичај и људе у њему искрено волео, уздуж и попреко целим крајем ходио, народна знања записивао и у књиге претварао. Не због плате и пара, већ из ентузијазма каквог данас нема.

Родио се Љубиша у Чајетини три месеца уочи Великог рата, 3. маја 1914. године. Своје школовање, за које је био посебно надарен, због болести је био принуђен да напусти. Али књигу је од детињства снажно волео, а вешто и цртао. Књига му је, стога, живот обележила.

Заљубљен у свој Златибор, његове људе и обичаје Пујо је стално путовао селима па разговарао са мудрим и искусним сељанима. О свему се распитивао: од тога како се народни

ком визијом да ће туризам заиста бити важан Златибору.

Лист “Политика” је 1939. године писао о Љубиши Ђенићу. “Млади кафеџија у Чајетини преко дана точи пиће и узгред чита, црта и објављује чланке из етнографије”, био је подужи наслов тог текста, уз који је објављен и Пујов цртеж златиборске брвнаре.

Већ 1946. , тек што су заустављена ратна страдања, Ђенић почиње да ради као књијажар и наредних 20 година једини је запослени чајетинске библиотеке. У званичним документима остало је записано да се није штедео у популарисању књиге развијајући читаву мрежу читалишта по златиборским селима. Године 1954. овдашњи књијжни фонд је сређен по међународној децималној класи-

Фото: Владимир Стефановић

Љубиша Ђенић Пујо

смо вични”. “Ајде, ајде, узмите и погледајте, па кад прочитате и поново сиђете на пијаци ви ми их вратите”, наговарао их је. И узеше горшатаи жуљевитих руку штиво на читање, испразни се књијажарева торба. Кад би следећи пут силазили у Чајетину, враћали би му ту, а узимали какву другу књигу. Тако је светлост писане речи обасјавала и најдубље златиборске забити.

Овај књијажар, који је народ просветљивао, био је Љубиша Ђенић Пујо, највећи просветитељ Златибора. Посебан човек, и уман и упоран. Његовом самопрегору у ширењу културе међу људима златиборским нема равнoг.

обичаји проводе, природа савладава, брвнаре граде и вредности поштују до појединости о умећима и народним занатима, веровањима, умотворинама... Све је то пажљиво бележио, да се не заборави. Ти његови записи о времену и људима, већ заборављеним обичајима и навикама планинаца, данас зраче посебним сјајем.

Ђенић је још пре другог рата, 1938. године, објавио прву туристичку монографију Златибора. Лепоте златне планине писаном речју учинио доступним и за оне који је тада нису видели и упознали. Успешно се у то време прихватио овог посла с пророч-

фикацији чиме је обухваћено и 11 сеоских библиотека. По томе је ова установа била међу првим у ужичком крају, што говори о Пујовој сарадњи са водећим институцијама у земљи и његовом настојању да прати све савремене токове у библиотекарству.

У то доба “Политика” други пут пише о овом просветитељу. И то из пера тада младог Љубомира Симовића. Већ је тих година Пујо многим селима прокрстарио и озбиљније радове, записе и летописе створио, па је Симовић објавио текст о њему под насловом “Човек у сенци”.

У свом даљем раду Љубиша Ђенић је осо-

Фото: Архива библиотеке

Библиотека Чајетина

бит значај придавао прикупљању и презентовању завичајне грађе. Знао вредности ерског умовања, веровао у народне способности и посебности људи овог краја. Сакупљао је Пујо старе и ретке књиге које су од непроцењивог духовног значаја и образовао збирку. Прикупљао предмете из богате културно-историјске баштине златиборске регије, па је тако настала музејска збирка.

Они који су педантно прегледали Ђенићево истраживачко стварање, утврдили су да је укупно објавио 765 различитих радова, 235 новинских чланака, 160 цртежа, 139 прича и шала, 43 прилога из етнографије, 30 легенди, 27 приказа, 15 биографија и друго. Приредио је 31 публикацију, илустровао 10 књига и монографија.

Најзначајнијим Пујовим радом сматра се "Златиборски летопис" који се данас налази у Историјском музеју Србије и Српској академији наука, а књига "Ерске мудролије" доживела је више издања. Писао је овај плодни стваралац разне публикације: о народном стваралаштву Златибора, кириџијама и катранџијама, легендама и веровањима, ерском хумору и анегдотама, ужичкој штампи, песмама златиборских пастира, архитектури златиборске брвнаре, изради народних инструмената, хајдучији овог краја, пореклу породица и топонима, гусларима, здравицама, устаницима... па чак и о "вучјој свадби". Богатим народним језиком, с мноштвом појединости. Право је то благо заборављених

Фото: Никић

Представљање књиге о Љубиши Ђенићу у чајетинској библиотеци

народних вредности, а значајни су и цртежи тушем којима је илустровао записе. Такође, он је као сарадник Етнолошког друштва учествовао у изради Етнолошког атласа Југославије обрадом 16 села са ужичког подручја.

Тако истрајан и исцрпан рад народног просветитеља није остао незапажен. За свој изузетан допринос култури Љубиша Ђенић је добио многе награде и признања, с тим што је свакако најзначајнија "Вукова награда" која му је додељена 1964. године. Он је био први добитник те данас престижне, тада тек установљене награде.

Пујо је преминуо 1992. године остављају-

ћи велико дело у наследство свом завичају. Те заслуге биле су повод да чајетинска библиотека, за чији напредак је најзаслужнији, по њему добије име. Недавно, кад је у овом читалишту представљана управо објављена књига "Етнографско стваралаштво Љубише Р. Ђенића Рујанског" аутора Слободана Гавриловића, чуле су се само лепе речи о народном неимару Пују. Говорећи о њему, Боса Росић која је такође добила "Вукову награду", истакла је да је Ђенић драгоцен лик у српској култури и просветитељ за опште добро, не ради личне славе и користи.

Приредила М. Ј.

Необичан стваралачки пут Марице Поповић

Марица Поповић, гост библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“, писац је чији се романи налази међу пет најчитанијих у 2014. и 2015. години у библиотекама широм Србије и Републике Српске. Без икакве рекламе и помпе, препоручујући се једино својом писаном речју, освојила је срца читалачке публике и њиховом препоруком њених романа тај број се из дана у дан повећава.

Књижевни пут Поповићке је занимљив. У младим данима бавила се економијом у добростојећој обреновачкој фирми 26 година, а онда – узела отпремнину и објавила да ће се бавити писањем. Први роман, „Ноћ проклетства“, настао у једном даху и у кратком периоду успео је да брзо постане

запажен. Признаје да је тај, аутобиографски роман који је животна прича њеног оца, ипак нешто посебно. Од тада до данас, уз

истинску подршку своје породице, написала је 14 романа који су и награђивани.

Теме њених дела су животне и у сваком обрађује поједине девијације у друштву као што су чедоморство, педофилија, брак између мушкарца и жене који су различитих вероисповести... На питање о чему говори књига на којој тренутно ради, Марица одговара да већ дуго има навику да истовремено пише по три-четири романа тако да никад није сигурна који ће од тих бити први завршен и доспети до руку читалаца. Између осталих, пише и наставак романа „Вучица“ што је вест која ће обрадовати оне који су наставак и очекивали.

М.Р.Л.

Омаж Душку Трифуновићу у чајетинској библиотеци

Јеремић. С надахнутошћу су млади рецитатори говорили Трифуновићеве љубавне песме, политичке, па и оне које говоре о односу родитеља и деце. Вече је употпуњено деловима интервјуа које је Душко давао телевизијама.

Поводом десетогодишњице смрти српског песника Душка Трифуновића у Библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ у Чајетини одржано је књижевно вече посвећено делу и животу овог великог ствараоца. Успомене на њега евоцирали су чланови рецитаторске секције Основне школе „Димитрије Туцовић“ Чајетина, коју води професорка српског језика и књижевности Јагода

„Нама у школи било је значајно да одаберемо књижевника који је недовољно заступљен у читанкама и другој школској литератури. Онда смо се одлучили да то буде Душко Трифуновић. Други разлог био је што је Трифуновић 2006. године, уочи смрти, био гост библиотеке у Чајетини. Тада је заједно са песником Пером Зупцем говорио своје стихове и у једној пријат-

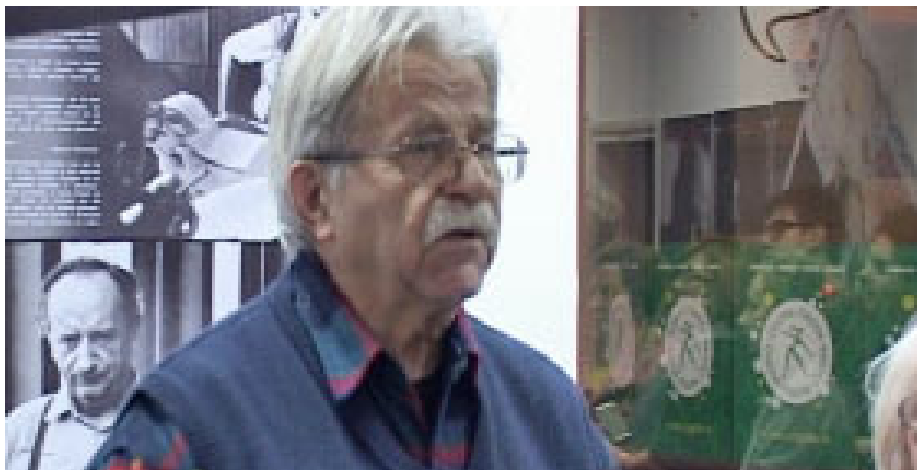
ној атмосфери поделио неке ствари из свог живота и дела са Чајетинцима“, каже Јагода Јеремић на чију иницијативу је ово вече организовано. Она је том приликом свима топло препоручила поезију Душка Трифуновића, која је, како рече, свакоме пријемчива.

Трифуновић је написао текст песме „Главо луда“ коју деценијама пева Здравко Чолић, стихове „Ти си ми била у свему нај, нај“ легендарних „Индекса“, речи непоновљивих

песама «Тајна веза», «Прис-тао сам бићу све што хоће» и других коју је изводило «Бијело Дугме» и још многе. Душко је за живота нанизао више књига него година. Током 73 године написао је 84 збирке песама и четири романа. Књижевни критичари сврстали су га у сам врх савремене српске поезије. Памтићемо га и као аутора две културне телевизијске емисије: „Шта деца знају о завичају“ и „Недељни забавник“.

Д. Росић

Ршумово дружење са децом и завичајем

У дане око Срећења гост библиотеке СБ „Чигота“ био је песник Љубивоје Ршумовић са којим су у два маха имали прилику да се друже и деца и одрасли. Прво књижевно вече одржано је за младу читалачку публику у петак 12. фебруара, а како песник каже, разлог за ово дружење је жеља да са децом подели радост поводом званичног проглашења песме „Деца су украс света“ за дечију српску химну, као и излазак ЦД-а са његовим песмама.

Пре готово пола века композитор Зоран Рамбосек почео је сарадњу са песни-

ком Љубивојем Ршумовићем, а плод те сарадње је мноштво композиција за децу које беху и још увек су музичка чаролија њиховог одрастања. „Добре песме – музички натпросек“ назив је компакт диска који је поводом вишедеценијске сарадње Ршумовића и Рамбосека објавио ПГП РТС. Прва композиција за децу Зорана Рамбосека, постала хит пре 45 година, коју је он певао са сином Бојаном је, „Вук и овца“, а уследиле су и друге на Ршумове стихове: „Баба рога“, „Десет љутих гусара“, „Мамине мазе“ ...

„Морају људи да се баве децом, не престано да размишљају о томе шта ће у деци пробудити стваралачки импулс“, каже Љубивоје. На предлог Раше Попова прошле године у новембру је организација „Пријатељи деце Србије“ на својој скупштини донела одлуку да Ршумовићева песма „Деца су украс света“ постане дечја српска химна. На питање шта је у његовом стваралаштву актуелно ових дана, Ршум одговара:

„Добио сам поруку из Новог Сада да је ТВ Војводина одлучила да се ове године сниме још један серијал од 15 епизода емисије „Фазони и форе“. Снимаћемо, вероватно, у Републици Српској и нешто код Кусте на Међавнику и у Андрићграду.“ За Ршумове лепе стихове, умовања и мудролије нису остали ускраћени ни одрасли. Издавачка кућа „Лагуна“ објавила је друго издање његове књиге „Кућа са окућницом“. „То је, у ствари, једна врста саге из овог краја“, каже песник. „Кратке приче чији су наслови моји стихови из једног сонетног венца који се зове „Кућа“, објављеног још 1982. године, с тим што сам сад тој кући додао окућницу. Сваки стих из свих петнаест сонета наслов је једној причи у којој објашњавам када се, како и зашто та мисао у том стиху могла чути овде, на Златибору.“ И ово је једна од оних збирки којом се песник из Љубиша на неки начин одужује свом завичају.

М. Р. Луковић

Наше библиотеке у акцији „Негујмо српски језик“

У циљу подизања нивоа свести о значају неговања исправног писања и говора, у малој сали „Чиготе“ организовано је предавање проф. Вељка Брборића, шефа Катедре за српски језик Филолошког факултета у Београду, на тему „Српски језик и језичка култура данас“. Ово предавање представља део акције „Негујмо српски језик“, којој су се придружиле библиотека Специјалне

болнице „Чигота“ и библиотека „Љубиша Р. Ћенић“.

„Одговорност медија је невероватно велика. У Србији има 1.391 медиј. Од тога 700 штампаних, 128 ТВ станица, 20 интернет портала, 15 новинских агенција, а остало су радио-станице. Неки од њих су, када је у питању језик, такви да би боље било да их нема. О свакој српској крешталици напи-

сано је десетине, стотине и хиљаде прилога, информација, објављено много фотографија, а о бројним установама од националног значаја нема информација. То помало значи да то и публика тражи, али одговорност медија је да мало мења мишљење публике“, рекао је Брборић и додао да неки медији немају ни лекторе нити уреднике који познају правопис.

Д. Р.

Осам медаља за наше бордере на Копаонику

Такмичари сноубординг секције Смучарског клуба Златибор, коју чине ученици Основне школе „Димитрије Туцовић“ и Средње угоститељско-туристичке школе, освојили су осам медаља на такмичењу бодованом за „Куп Србије“ и „Куп Београда“, које је одржано на Копаонику.

Најуспешнији је био Алекса Пећинар, који је дошао до два злата у категорији цицибана (2004), са временом 01:09.24. Код цицибанки (2006) Ивона Пећинар је освојила сребро и бронзу (време: 1.23.23), Валентина Милинковић (2001, време: 01.20.99) и Марија Новаковић (2003, време: 02:40.54) дошле су до бронзи у категорији девојчица. Код кадеткиња, Андријана Токић (1999) била је пета (време: 01.12.00). Код кадетата, Видоје Нинчић (2000) је дошао до сребра и бронзе (време: 00:57:00), Страхиња Милинковић је (1999) био четврти (време: 00.57:75), Богдан Весовић (1999) пети (време: 00.59.85), а Немања Павловић (1999) шести (време: 01.25.32). Код јуниорки, Ивана Весовић (1997) је била четврта (време: 01:08:92).

Сноубординг секција, која је основана пре пет година, до сада је освојила више од 20 одличја. Броји преко 40 чланова, од чега је 13 регистрованих такмичара.

За борце „Шогуна“ 25 медаља на првенству Србије у џиу џици

Борци чајетинског „Шогуна“ освојили су 25 одличја на „Првенству Србије у џиу џици“ које је одржано у чајетинској Хали спор-

това. Такмичење је окупило борце из читаве Србије, а исти број медаља припао је „Фами“, братском клубу „Шогуна“.

Микс кумите:

1. Лазар Милићевић
2. Милош Ћирић (3. разред и млађи)
1. Матеја Благојевић
2. Лазар Ђорђевић (3. разред и млађи)
1. Андреј Демић 2. Драган Младеновић 3. Давид Ојданић (4-6. разред)
1. Немања Милентијевић 2. Јован Благојевић 3. Петар Марјановић (4-6. разред)
1. Страхиња Ђорђевић 2. Алекса Младеновић 3. Александар Глођевић (3. разред и млађи)
1. Анђела Млађеновић 2. Наталија Милићевић (3. разред и млађи)
1. Лазар Милићевић 2. Лазар Ђорђевић 3. Милош Ћирић (3. разред и млађи)
1. Сунчица Богићевић 2. Лидија Станић (4-6 разред)

Резултати по дисциплинама

1. Катарина Симоновић 2. Марија Голубовић 3. Сара Јовић и Александра Бранковић (4-6 разред)
1. Огњана Илић 2. Слађана Филић (4-6 разред)

Спортски џиу-џицу:

1. Немања Милентијевић 2. Владимир Благојевић (јуниори)
1. Огњен Богићевић 2. Никола Миклић (јуниори)

1. Тамара Младеновић 2. Милица Ђоровић (јуниорке)
1. Јован Николић Никола Раденковић 3. Стефан Ранђеловић и Милан Нинчић (јуниори)
1. Јелена Марјановић 2. Марија Марјановић 3. Анђела Гаврић (јуниорке)
1. Сања Филић 2. Катарина Симоновић (јуниорке)

1. Јелена Благојевић
2. Снежана Миловановић (јуниорке)
1. Тамара Стошић 2. Катарина Илић (сениорке)
1. Душан Ковачевић 2. Марко Обрадовић (јуниори)
1. Видоје Нинчић 2. Немања Стојановић 3. Александар Петровић (јуниори)
1. Давид Обрадовић 2. Милан Ивић (јуниори)
1. Марија Босјаковић 2. Ивана Видић 3. Сања Филић (сениорке)
1. Милош Јовановић 2. Сретен Божовић 3. Стефан Вукаиловић (сениори)
1. Милан Ковачевић 2. Ненад Нешковић 3. Милош Стијаковић (сениори)
1. Марко Мијатовић 2. Жарко Глишовић 3. Марко Арсенијевић и Милан Ивковић (сениори)

„Златибор Ере” најбоље на турниру кошаркаша ветерана

На другом „Кошаркашком турниру ветерана”, одржаном у чајетинској Хали спортова, домаћин је тријумфовао у обе конкуренције. У категорији играча старијих од 45 година „Златибор Ере” (Желимир Џамбић, Велимир Ђуричић, Страјин Недовић, Славенко Марић, Никола Јајчанин, Бранко Рајевац, Александар Јанковић, Александар Павловић, тренер Оливер Марић) у финалу су били успешнији од екипе Никши-

ћа резултатом 55-30. Треће место припало је Новом Београду, који је савладао тим Београда, предвођен Мишком Марићем и Предрагом Бојићем (41-37).

У категорији играча изнад 35 година, славила је екипа „Ужице 35”, са клупе предвођена Милодрагом Димитријевићем, а у саставу: Душко Пантовић, Саша Чумић, Саша Самарџић, Предраг Јовановић, Душан Видић, Марко Старовла, Предраг Гавриловић, Драган Смиљанић и Дејан

Зечевић. Они су, после почетне победе над екипом Никшића 1995 (47-42), савладали Требиње (64-40), а у својеврсном финалу, били су бољи од екипе Ваљево тек после продужетака (74-68, у регуларном делу 63-63), иако су на 40 секунди до краја имали кош заостатка. Ваљево је на турнир било боље од Никшића 1995 (52-45) и Требиња (53-43). У борби за престиж, Никшић 1995 победио је Требиње (61-56).

Најбољи стрелац у категорији

35+ је Миљан Вуковић (Никшић 1995), док је у категорији играча 45+ најбољи стрелац био Зоран Лалатовић (Никшић).

Снаге су одмериле и припаднице лепшег пола. Ветеранке из Подгорице биле су боље од Ужичанки, резултатом 38-17.

Овај турнир организовало је ЈП „Културно спортски центар Чајетина”, уз помоћ кошаркашких ветерана из Чајетине и из Ужице, на челу са Александром Павловићем.

Рашо Јевремовић учествовао на Зимским олимпијским играма младих

На „Зимским олимпијским играма младих”, које су одржане у норвешком Лилехамеру, Чајетинац Рашо Јевремовић у слалому је заузео 23. позицију у укупном пласману (резултат: 1:45.22). Најуспешнији је био Аустријанац Мануел Тренигер.

На овим играма Рашо Јевремовић је заузео 30. место у дисциплини „супер ци” од укупно 55 такмичара (резултат: 1.14.46). У својој најјачој дисциплини, велеслалому, био је 26. у укупном пласману (резултат: 2.46.14). У алпским дисциплинама потпуно је доминирао Американац Ривер Радамус, освојивши четири злата.

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ђира”

Главни и одговорни уредник
Милић Симић

Редакција

Нада Џелебџић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић

Штампа:

Графос Ужице

Тираж

1500 примерака

Контакт

069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

ISSN-2406-2405

Билтен финансира општина Чајетина

Златибор одбојкашки центар с новим садржајима

У чајетинској библиотеци одржан је први састанак поводом организације „ВИП бич мастерс турнира“ Србије у овој години, у организацији Одбојкашког савеза Србије и општина и градова које су до сада учествовале у реализацијама турнира. Општина Чајетина, као домаћин овог састанка, изнела је своје примедбе и запажања везане за досадашње одигравање турнира, с циљем да ове године протекну у још бољој организацији.

Гости из Шапца, Новог Сада, Београда, Зрењанина, Бача, Сомбора, Краљева..., јуче су се са домаћином, представницима Чајетине, договарали око организације овогодишњег „ВИП бич мастерс турнира“ који ће се на Златибору одржати од 1. до 3. јула.

„Пре две године је турнир одигран промотивно“, каже генерални секретар Спортског савеза општине Чајетина, Бранко Шкодрић. „За прошлу годину урадили смо два терена а ове године планирамо радове на партерном уређењу око самих терена: расвету и трибине. Тиме би стекли праву целину – добру спортску

Зоран Аврамовић директор маркетинга ОСС

инфраструктуру којом би значајно подржали квалитет овогодишњег турнира који се одржава на нивоу Републике, а већ имамо и понуду за одржавање међународног ЦЕВ турнира у одбојци на песку где би имали интернационално учешће. Наравно, да ли ћемо се прихватити тог задатка зависиће од финансија“.

„Пионирски је посао то што покушавамо да направимо лигу у бич волеју у Србији“, рекао је пред почетак овог састанка Зоран Аврамовић, директор маркетинга ОСС. „Колико је мени

познато, не постоји ни један пројекат у Србији који у летњем периоду повезује туризам и спорт, али и дечју лигу. Ми смо јединствен спорт који се определио, у мору нечега што се зове лакоћа спонзорства, да радимо са децом, а када се ради са њима не могу се рекламирати брендови попут алкохола и слично. Та наша дечја лига, коју на импресиван начин води Вања Грбић, тако ће постати још квалитетнија, лепша, значајнија“, истакао је Аврамовић и похвалио општину Чајетина због невероватне ефи-

касности и брзине с којом је припремила све за овај састанак.

„Направили смо прошле године добру основу за одржавање трећег турнира на Златибору“, потврђује и Милоје Рајовић, председник СО Чајетина. „Имамо добру дугогодишњу сарадњу са Одбојкашким савезом Србије. То је врло професионална организација, чему у прилог говори и чињеница да је први човек овог савеза изабран и за председника Европске одбојкашке федерације, а ту је и Вања Грбић, наш пријатељ који често долази на Златибор. Ми ћемо се потрудити да изградимо спортске капацитете потребне за промоцију овога спорта, а трудимо се да то учинимо и са другим теренима и халама, да их ставимо у функцију, како би и други људи, који се баве спортом, дошли на Златибор да тренирају“, закључује Рајовић.

Ове године ће се у девет градова организовати мастерс турнири у бич волеју, а до почетка такмичења остаје три месеца рада на уређењу терена и осталим припремама како би све протекло на најбољи могући начин.

М. Р. Луковић

„Дан више за одбојку“ и у Чајетини

У склопу кампање „Дан више за одбојку“, коју су покренули Одбојкашки и Спортски савез Србије, 29. фебруара се у готово свим градовима „сервирало и смечовало“. Тај дан више у календарској години, посвећен популаризацији овог спорта, обележили су и Одбојкашки клуб „Златибор“, Спортски савез Чајетина и ЈП „Културно спортски центар Чајетина“, организујући тренинге и одбојкашке утакмице у дворани у Чајетини, као и у основним школама у Љубишу и Шљивовици.

„Код нас постоји један женски одбојкашки клуб. Са великим успехом ради 14-15 година заредом. Подржан је од Спортског савеза као и остали клубови. И ми смо са нашим територијалним савезом и нашим клубом узели учешће у овој републичкој акцији. Видите и сами, ово је најбоља сли-

Тренер првог тима Одбојкашког клуба „Златибор“ Станко Брашанац

ка да се ту ради добро и квалитетно, да се напредује, и стручно, и струковно и систематски. Трдићемо се да увек учествујемо у оваквим акцијама, које су најбољи пример да деца треба да се на овим теренима развијају, а не на неким другим местима“, рекао је Бранко Шкодрић, генерални секретар Спортског савеза Чајетина.

Тренер првог тима Одбојкашког клуба „Златибор“ Станко Брашанац каже да се овим спортом код нас активно бави преко 90 девојчица, али да га могу тренирати и дечаци. „Највише има тих млађих селекција, у школи одбојке, у млађим пиониркама, кадеткињама, ту је и први тим. Добро је да се деца баве овим спортом јер је здрав, превенира неке деформитете кичме, екстензорну мускулатуру, тако да погодан у сваком случају“, додаје Брашанац.

Манифестација под називом „Дан више за одбојку“ је сјајна прилика да се покаже колико је одбојка заступљена не само у Европи него и код нас. Кадрови из Спортске дворане довољан су показатељ да деца воле овај спорт, али ће се и даље радити на њеном omasовљењу.

Д. Росић